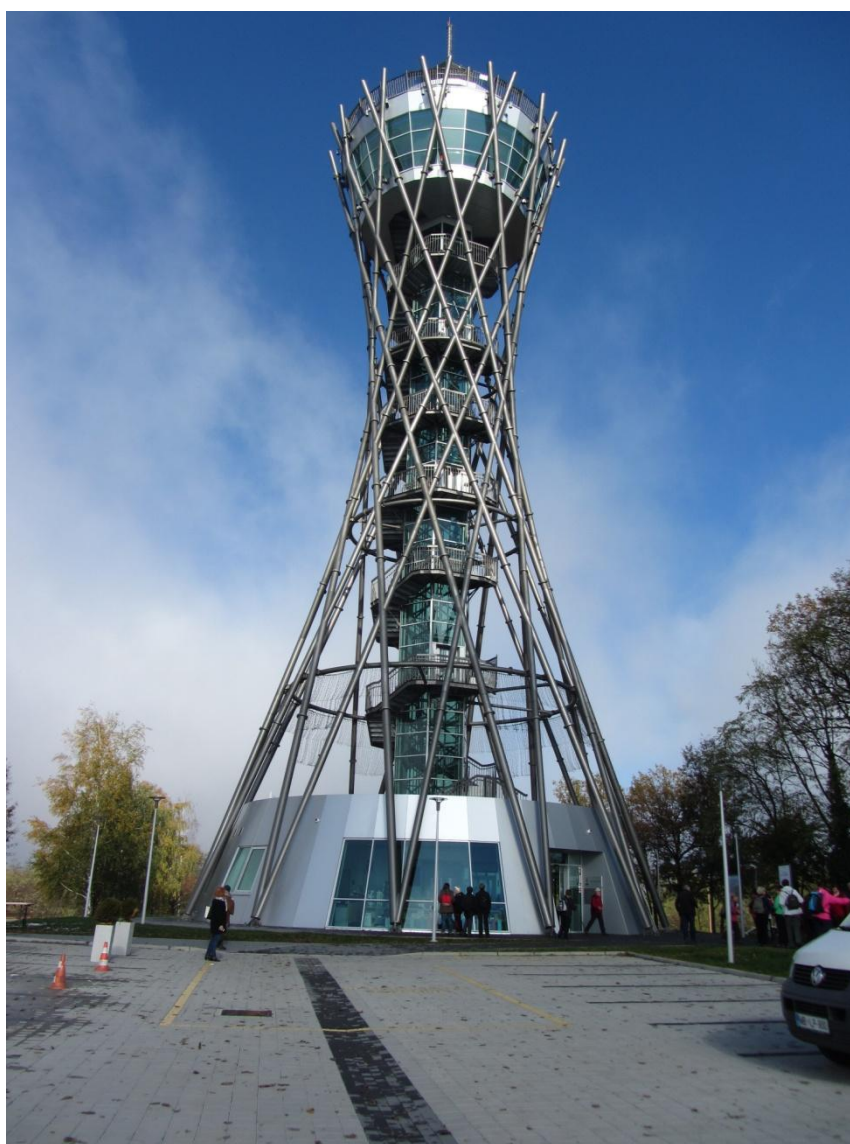

POHOD OB MARTINOVEM DNEVU PO LENDAJSKIH GORICAH

Pa nam je le uspelo, da smo se podali na najvzhodnejši del Slovenije. Tudi letos smo za Martinov pohod izbrali pot skozi vinske gorice. Tokrat smo izbrali Lendavske gorice.

Po mokri poti smo se izpred ostankov nekoč uspešne opekarne začeli vzpenjati po vlažni, a ne blatni stezi, na kateri so bili še vidni ostanki snežnih zaplat, ki jih je vreme nasulo prejšnji dan, in sicer na pobočje Lendavskih goric. Zaradi možnosti večjega blata se nismo odpravili po planinski pešpoti, ampak smo krenili po ozki asfaltirani cesti proti najvišjemu slovenskemu stolpu Vinarium, ki stoji v vasi Dolgovaške gorice v srednjem delu Lendavskih goric na 302 metrih nadmorske višine in s svojo višino 53,5m obvladuje vso okolico. Stolp je postal priljubljena turistična točka, saj ga obiskujejo turisti od blizu in od daleč.

Arhitektonsko zelo lepo oblikovan stolp Vinarium, ki se ga izplača obiskati zaradi izjemnega razgleda ob lepem vremenu.

Zaradi malo slabše vidljivosti stolpa nismo mogli uporabiti kot smerokaz, smo ga pa z zanesljivim vodičem brez nepotrebnih ovinkov kmalu imeli pred seboj. Približno uro hoda je bilo iz Dolge vasi do stolpa. Iz bližine je stolp res nekaj posebnega. Domiselna jeklena konstrukcija, dopolnjena s steklom sploh ne deluje kot tujek v povsem naravnem okolju. Tudi okolica je zgledno urejena.

Večina pohodnikov se je na razgledno ploščad na 42. metrih povzpela z dvigalom, nekateri pa smo se po 240. stopnicah, ki so bile delno mokre in delno zaledenele, sprehodili do nje.

Občutek stati na tej višini ob pogledu na vse štiri strani je bil enkraten. Zaradi še precej meglenega vremena v dolinah razgled ni bil najboljši, se je pa lepo videl zaključek Lendavskih goric in Piramida, ki je bila naš naslednji cilj. Po sestopu s stolpa, večina nas je šla tokrat z dvigalom, je sledila malica v prelepem sončnem vremenu na bližnjih stojnicah, kjer so nudili tudi lokalne specialitete za lačne in žejne obiskovalce. Mi smo v glavnem uživali malico iz nahrbtnikov, nekateri pa so poizkusili tudi ponujeno.

Kot sem že predhodno omenil, je bil naš naslednji cilj najvišji vrh Lendavskih goric, visok 328m, na katerem stoji Piramida, pred postavitvijo Vinariuma najbolj obiskana razgledna točka.

Od Piramide nas je pot vodila samo še navzdol in najprej do zidanice pisatelja Miška Kranjca, ki pa žal ne stoji več. V načrtu je menda postavitve kopije omenjene zidanice s »cimprano kletjo« in spominsko sobo, ob njej pa sodoben objekt, kjer bodo mesto našle vsebine, vezane na kulturo in vinarstvo. Lastnica Kranjčeve parcele in nekaj dokupljenih okoliških parcel je Občina Velika Polana, ki je tudi glavni investitor prenove.

Projekt postavitve spominskega obeležja pisatelju Mišku Kranjcu na lokaciji prvotne zidanice.

Po še nekaj spusta po precej strmi in tudi spolzki asfaltirani cesti, kar so nekateri občutili tudi na svojih zadnjicah, smo prišli na ravno cesto, ki nas je vodila do gostišča Lovski dvor, kjer smo se izdatno podprli, hkrati pa občutili vso ničevost zaščitene slovenske dobrote, ki si jo nekateri prikrojijo kar po svoje.

Po udobni vožnji smo v večernih urah udobno prispeli na izhodišče. Za nami je bil še en uspešno izveden pohod, ki se ga je udeležilo 55 pohodnikov. Imeli smo tudi srečo z vremenom, saj je bil ta dan najlepši v tekočem tednu.

Martin Hočevar